

Kamarakiállítás a Tarnai Andor- emlékében

A BTK Irodalomtudományi Intézet Reneszánsz osztálya a Tarnai Andor- emlékév keretében *Tarnai Andor életéből és könyveiből* címmel kamarakiállítást rendezett, amelynek megnyitóját 2025. április 8-án tartották, a Tarnai Andor- díj átadásához kapcsolódva. A kiállítás Tarnai Andor hagyatékának néhány személyes emlékével, családi fényképével és szakmai díjával hozta közelebb a látogatókhoz a kivételes személyiséget és mutatta be különlegesen gazdag életutját. Az érdeklődők június 3-ig tekinthették meg a kiállított tárgyakat az Irodalomtudományi Intézet Eötvös Könyvtárában.

A kiállítás törzsanyagát Tarnai Andor családja, tanítványai és barátai bocsátották az Irodalomtudományi Intézet rendelkezésére. A négy tárlóban kiállított fényképek, könyvek és személyes tárgyak között szerepeltek Tarnai Andor magánkönyvtárából a számára dedikált legérdekesebb kötetek, amelyek szemléletesen mutatták be Tarnai kapcsolatrendszerét és irodalomtörténész kollégáihoz fűződő baráti viszonyát. Látható volt például Tarnai atyai barátja és mentora, Keresztury Dezső irodalomtörténész 1975. december 7-én kelt – tőle nem szokatlan módon: verses – dedikációja: *A „mindennapi Bandikának”, hogy Bécsben se felejtse el, mit jó filozofnak tudni kell: jó vón’, ha többet olvasnának! Szeretettel: KD.* Tarnai a hetvenes évek közepén a bécsi egyetem vendégtanára volt, és mint az ajánlásból is kitűnik, baráti kapcsolata nem szakadt meg ekkor már akadémikussá (újra)választott szerzőtársával, akivel korábban elkészítették Batsányi János kritikai kiadásának sorozatát. Tudtak egymásról és figyeltek egymásra.

A következő három tárló időrendi sorrendben mutatta be Tarnai életének fontosabb eseményeit. Diákkori és fiatal felnőttkori képei közül a legkorábbi 1935 augusztusában, az egri ciszterci gimnáziumba való beiratkozása előtt, a legkésőbbi pedig az 50-es években készült. Helyet kaptak egyetemi indexei, tanárai nevével, akik elősegítették felkészülését az irodalomtörténészi pályára. Egy másik tárlóban Tarnai munkásságának, az Irodalomtudományi Intézetben betöltött szerepének, németországi kutatóútjainak és megjelent műveinek bemutatására került a hangsúly, ide került például *„A magyar nyelvet írni kezdik”*: *Irodalmi gondolkodás a középkori Magyarországon* című középkoros korszakmonográfiája. A negyedik tárló Tarnai utolsó éveinek képeit, 1990 májusában a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választásának oklevelét tartalmazta, valamint az elmúlt évtizedekben az emlékezés jegyében létrejött dokumentumokat és tárgyakat mutatott be, például a neki szentelt emlékkonferenciák tanulmányköteteit és a Tarnai Andor- díjhoz tartozó emlékérmét. A díj 2006 óta az irodalomtudomány és a kritika történetével kapcsolatos kutatások kiemelkedő

eredményeinek elismerésére szolgál, díjazottjai évenként az irodalomtudomány jeles képviselői. Ebben a tárlóban helyet kapott még az érmen is felbukkanó sűrű cigarettafüst forrása, egy bontatlan csomag Románc cigaretta, Tarnai megszokott márkája, amely íróasztalából került elő. A tárlókban elhelyezett tárgyakon kívül a kiállítás részét képezte az írógép, amelyen tanulmányait írta, valamint egy róla már a halála után készült festmény, amelyet egykori egri iskolatársa készített.

A kiállítást Kecskeméti Gábor akadémikus, az Irodalomtudományi Intézet igazgatója nyitotta meg Tarnai Andor tárgyi hagyatékának ismertetésével. A Tarnainak szóló dedikációkat felhasználva szemléletesen mutatta be a neves irodalomtörténész barátaival, tanítványaival és munkatársaival kialakított kapcsolatát, amely összekapcsolódott az irodalom iránti elkötelezett szeretettel. A kiállítás nagyszámú érdeklődőt vonzott, akik maguk is sokféle szálon kapcsolódnak a Tarnai-hagyományhoz, és építik azt tovább.